

- nakazanie sprostowania uwag zawartych w zaskarżonej decyzji w odniesieniu do braku jakichkolwiek uwag skarżącego do groźby pozwanej o możliwym zwolnieniu;
- obciążenie Trybunału Obrachunkowego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, były członek personelu tymczasowego Trybunału Obrachunkowego zaszerogowany w grupie A*8 powołany został przez ten ostatni w charakterze urzędnika w okresie próbnym w grupie A*5 bez wcześniejszego pytania go o zgodę.

W swej skardze skarżący podnosi, że zachowanie pozwanej stanowi naruszenie zobowiązań umownych i pozaumownych. Podnosi naruszenie kodeksu dobrych praktyk administracyjnych personelu Trybunału Obrachunkowego, naruszenie art. 25 regulaminu pracowniczego oraz naruszenie ogólnych zasad prawa służby publicznej dotyczących dobrej administracji, ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz praw nabytych.

Skarga wniesiona w dniu 28 lipca 2006 r. — Vereecken przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa F-86/06)

(2006/C 237/33)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Marc Vereecken (Bruksela, Belgia) (Przedstawiciele: S. Rodrigues, A. Jaume i C. Bernard-Glanz, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

Żądania główne:

- uchylenie decyzji organu powołującego oddalającej zażalenie skarżącego, wraz z decyzją organu powołującego odmawiającą wpisania skarżącego na listę urzędników awansowanych do grupy zaszerogowania A*9 w ramach postępowania za rok 2005, która to odmowa wynika bezpośrednio z informacji administracyjnej nr 85/2005 z dnia 23 listopada 2005 r. i wraz ze sprawozdaniami z przebiegu kariery zawodowej skarżącego za lata 2003 i 2005;
- wskazanie organowi powołującemu skutków uchylenia zaskarżonych decyzji a w szczególności awansu skarżącego do grupy zaszerogowania*9 ze skutkiem od dnia 1 marca 2005 r.

Żądania ewentualne:

- zobowiązanie strony pozwanej do uznania, iż skarżący spełnia wymogi awansu do grupy zaszerogowania A*9 w ramach kolejnego postępowania w sprawie awansu;
- zasądzenie od strony pozwanej odszkodowania na rzecz skarżącego z tytułu szkody poniesionej przez niego w związku z nieawansowaniem go do grupy zaszerogowania A*9 z dniem 1 marca 2005 r.
- zobowiązanie strony pozwanej do zadośćuczynienia krzywdy doznanej przez skarżącego w związku z niesporządzeniem sprawozdań z oceny za okres 1997-1999 i spóźnionego sporządzenia sprawozdań z oceny za okres 1999-2001 i sprawozdań z przebiegu kariery zawodowej za lata 2003 i 2004.

W każdym przypadku:

- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi trzy zarzuty, bardzo zbliżone do zarzutów pierwszego, trzeciego i czwartego poniesionych w skardze w sprawie F-17/06 ⁽¹⁾, wniesionej przez tego samego skarżącego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 96 z 22.4.2006, str. 39

Skarga wniesiona w dniu 3 sierpnia 2006 r. — Manté przeciwko Radzie

(Sprawa F-87/06)

(2006/C 237/34)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Thierry Manté (Woluwe Saint Pierre, Belgia) (Przedstawiciele: S. Rodrigues i C. Bernard-Glanz, avocats)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji organu powołującego Rady z dnia 22 sierpnia 2005 r. odmawiającej przyznania skarżącemu dodatku na zagospodarowanie i nakazującej jego zwrot;

- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz skarżącego, tytułem odszkodowania, kwoty odpowiadającej sumie zwróconych dodatków na zagospodarowanie w dniu wydania wyroku przez Sąd, powiększonej o odsetki wówczas obowiązujące;
- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz skarżącego symbolicznego euro tytułem zadośćuczynienia za krzywdę;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący przybył do Brukseli w 2004 r. w charakterze oddelegowanego eksperta narodowego przy Radzie, a następnie został urzędnikiem w tej samej instytucji. Ta ostatnia, wypłaciwszy mu najpierw dodatek na zagospodarowanie, zdecydowała następnie, że skarżący nie ma do niego prawa i nakazała jego zwrot.

Na poparcie swojej skargi skarżący podnosi trzy zarzuty:

- pierwszy dotyczy naruszenia prawa do dodatku na zagospodarowanie wynikającego z art. 5 ust. 1 akapit pierwszy załącznika VII do regulaminu pracowniczego;
- drugi dotyczy naruszenia obowiązku uzasadnienia, który wynika z art. 20 ust. 2 i art. 90 ust. 1 regulaminu pracowniczego;
- trzeci dotyczy naruszenia warunków określonych w art. 85 ust. 1 regulaminu pracowniczego odnośnie do żądania zwrotu dodatku na zagospodarowanie przez administrację.

Skarga wniesiona w dniu 11 sierpnia 2006 r. — Nolin przeciwko Komisji

(Sprawa F-89/06)

(2006/C 237/35)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Michel Nolin (Bruksela, Belgia) (Przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji i formalnego zamiaru dyrektora generalnego służby prawnej, wydanych na podstawie odpowiednio art. 13 ust. 3 oraz art. 5 ust. 7 ogólnych przepisów wykonawczych do art. 45 regulaminu pracowniczego przyjętych decyzją Komisji z dnia 23 grudnia 2004 r., o nieprzyznaniu skarżącemu punktów pierwszeństwa dyrekcji generalnej w ramach postępowania w sprawie awansu w 2005 r., które decyzją dyrektora generalnego personelu i

administracji, wydaną na podstawie art. 10 ust. 2 ogólnych przepisów wykonawczych i oddalającą zażalenie z dnia 26 września 2005 r. zostały potwierdzone i stały się ostateczne;

- uchylenie decyzji dyrektora generalnego personelu i administracji, wydanej na podstawie art. 10 ust. 2 ogólnych przepisów wykonawczych, o nieprzyznaniu skarżącemu szczególnych punktów pierwszeństwa w uznaniu za pracę wykonaną w interesie instytucji w ramach postępowania w sprawie awansu w 2005 r.;
- uchylenie listy urzędników, którym przyznano szczególne punkty pierwszeństwa w uznaniu za pracę wykonaną w interesie instytucji, listy zasług urzędników w grupie zaszerogowania A*12 w ramach postępowania w sprawie awansu w 2005 r. oraz listy urzędników awansowanych do grupy zaszerogowania A*13 w ramach tego samego postępowania;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi skarżący podnosi najpierw, że stosując ogólne przepisy wykonawcze w ramach postępowania w sprawie awansu w 2005 r., Komisja naruszyła zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań, ponieważ wspomniane przepisy zostały przyjęte pod koniec grudnia 2004 r.

Ponadto skarżący podnosi, że decyzja o nieprzyznaniu mu punktów pierwszeństwa dyrekcji generalnej, chociaż uzyskała najwyższą ocenę w ramach swojej grupy zaszerogowania i swojej jednostki za okres od lipca 2001 r. do grudnia 2003 r., narusza art. 45 regulaminu pracowniczego i ogólne przepisy wykonawcze, które wymagają by zasługi były decydującym kryterium przy przyznawaniu tych punktów i zawiera oczywisty błąd w ocenie. Ponadto skarżący uważa, że o ile punkty pierwszeństwa dyrekcji generalnej nie zostały przyznane w uznaniu zasług, o tyle Komisja nadużyła władzy.

Następnie skarżący podnosi, że decyzja o nieprzyznaniu mu szczególnych punktów pierwszeństwa w uznaniu za pracę wykonaną w interesie instytucji jest bezprawna, zważywszy na okoliczność, że uwzględniona została jego kandydatura na członka komisji konkursowej. Wiąże się to z naruszeniem art. 5 regulaminu pracowniczego oraz zasady równości traktowania.

Wreszcie według skarżącego listy, o których mowa w tiret trzecim powyżej powinny zostać uchylone, a to z uwagi na wady zaskarżonych decyzji oraz bezprawność niektórych postanowień ogólnych przepisów wykonawczych. W istocie skarżący uważa, że:

- przewidując przyznanie szczególnych punktów pierwszeństwa w uznaniu za pracę wykonaną w interesie instytucji za pewne zadania dodatkowe wykonane w interesie instytucji, które są już uwzględnione przy ocenie i przyznawaniu punktów pierwszeństwa dyrekcji generalnej, art. 9 ogólnych przepisów wykonawczych narusza art. 45 regulaminu pracowniczego, jak również zasady ekspektatywy rozwoju kariery i równości traktowania;